DELE AF FORMUERET - SOMMEREKSAMEN 2002

Opgave 1

Fredag den 12. april 2002 forhandlede Arne Ask og brugtvognsforhandler Benny Back om Backs køb af Asks personbil – en brugt Volvo 850 fra 1994. Da parterne ikke kunne blive enige om prisen, aftalte de mundtligt, at Back gennem sin forretning skulle sælge bilen for mindst 140.000 kr. Det aftaltes endvidere, at Back skulle have 4.000 kr. for sit arbejde hermed. Back kørte herefter bilen ind i sit udstillingslokale, hvor han i Asks påsyn satte et skilt i bilens forrude med teksten »Bennys Biler. Pris 150.000 kr.«.

Under en længere samtale over hækken samme dags eftermiddag drøftede Ask med sin nabo, Knud Kold, de forskellige fordele og ulemper ved de to naboers motorplæneklippere. Ask nævnte under samtalen, at hans Volvo var sat til salg hos brugtvognsforhandler Benny Back for 150.000 kr. Hertil sagde Kold, at prisen lød rimelig, og at han såmænd selv kunne have lyst til at købe bilen. Ask sagde, at det da ville være »tosset«, om en brugtvognsforhandler skulle tjene på, at to naboer handlede en brugt bil. Ask tilføjede, at han ville overveje at ringe til Back og »aflyse det hele«.

Fredag den 19. april sendte Ask et brev til Back. I brevet skrev Ask, at Back alligevel ikke skulle sælge Volvoen, og at han – Ask – ville hente bilen hurtigst muligt. Som følge af en fejl begået af postvæsenet blev brevet først afleveret på Backs virksomhedsadresse mandag den 22. april om morgenen.

Lørdag den 20. april omkring middagstid passerede Kold tilfældigvis Backs forretning. Kold genkendte Asks Volvo i udstillingsvinduet, hvor bilen stadig stod med et prisskilt lydende på 150.000 kr. Kold henvendte sig herefter til Back og bad om en prøvetur, hvilket Back gav ham lov til. Under den efterfølgende køretur i bilen konstaterede Kold, at bremserne havde stærkt nedsat funktionsevne. Kold påtalte dette over for Back, der straks undersøgte bilen nærmere. Ved undersøgelsen viste det sig, at bremserne havde meget omfattende slidskader. Back anslog over for Kold, at den helt nødvendige reparation ville koste 10.000 kr. Kold sagde, at han kunne tilbyde 135.000 kr. for bilen og herefter selv sørge for reparationen. Back var tilfreds med dette tilbud, og umiddelbart efter underskrev parterne en købeaftale på en af Backs slutseddelblanketter. Kold betalte straks de 135.000 kr., og det aftaltes, at han kunne hente bilen i rengjort og nypoleret stand i begyndelsen af den følgende uge.

Da Back mandag den 22. april havde læst brevet fra Ask, rettede han telefonisk henvendelse til både Ask og Kold. Under telefonsamtalerne kom hele begivenhedsforløbet for en dag. Parterne aftalte at mødes tirsdag den 23. april for at finde en løsning på de opståede problemer.

Under mødet om tirsdagen krævede både Kold og Ask Volvoen udleveret af Back. Ask meddelte Back, at han under ingen omstændigheder ville betale denne noget honorar. Ask krævede i øvrigt det størst mulige beløb af Back, hvis det skulle vise sig, at Kold havde krav på Volvoen. Kold meddelte Back, at han ville afkræve denne erstatning i videst muligt omfang, hvis det skulle vise sig, at Ask havde krav på Volvoen. Back bestred ethvert erstatningskrav. Back udtalte i øvrigt, at han ikke interesserede sig for, hvem der skulle have bilen, blot han fik sit honorar på 4.000 kr. Der var enighed om, *at* Volvoen med bremsefejlen var 140.000 kr. værd, *og at* bilen efter den nødvendige reparation ville være 150.000 kr. værd.

Der anmodes om en redegørelse for parternes retsstilling.

Løsningseksempel til opgave 1

Mellemmandsforholdets karakter

Der er tale om kommission, idet Back handler i eget navn og for Asks regning, jf. KMSL § 4, stk. 1. Det fremgår således af opgaveteksten, *at* Back ifølge aftalen med Ask skal sælge bilen »gennem sin forretning«, *at* Back i Asks påsyn placerer et skilt med bl.a. teksten »Bennys Biler« i bilens forrude, *og at* aftalen med Kold indgås ved, at Kold og Back underskriver på en af Backs standardslutsedler. Det er i den forbindelse uden betydning, at Kold véd, at Back sælger bilen for Ask.

Da Back skal sælge bilen, er han salgskommissionær. Da salget falder inden for Backs bedrift, er der tale handelskommission, jf. KMSL § 4, stk. 2.

Forholdet mellem Ask og Kold

Både Kold og Ask kræver bilen udleveret af Back. Spørgsmålet er, om Ask (som kommittent) er bundet af den aftale, som Back (som salgskommissionær) har indgået med Kold. Der må i den forbindelse tages stilling til betydningen af, *at* Back har solgt bilen til en lavere pris end aftalt med Ask, *og at* Back har solgt bilen, efter at Ask har afsendt et brev, hvori han tilbagekalder hvervet.

Hvad først angår salget til Kold for 135.000 kr., har Back handlet i strid med den interne instruks fra Ask om en mindstepris på 140.000 kr. Ved salgskommission gælder imidlertid den særlige regel i KMSL § 54, stk. 1, hvorefter en godtroende tredjemand vinder ret til godset, selv om det er solgt i strid med hovedmandens instruks, f.eks. med hensyn til prisen. Det er en betingelse, for at tredjemand vinder ret, at salgskommissionæren har godset i sin besiddelse ved aftalens indgåelse, hvilket er tilfældet hér. Spørgsmålet er imidlertid, om Kold opfylder godtrosbetingelsen, d.v.s. hverken vidste eller burde vide, at Back solgte bilen for en pris under limitum. Ask har oplyst Kold om, at bilen »var sat til salg hos brugtvognsforhandler Benny Back for 150.000 kr.«, men dette er begribeligvis ikke ensbetydende med, at Kold automatisk er i ond tro ved køb til under denne pris. Back er da også i forhold til Ask berettiget til at gå ned i pris og sælge for 140.000 kr. Det må således afgøres konkret, om Kold er i god eller ond tro. Det bringer naturligvis ikke Kold i ond tro, at han får et prisafslag på 10.000 kr. svarende til værdiforringelsen som følge af fejlen ved bremserne. Det yderligere afslag på 5.000 kr. er så beskedent i forhold til den samlede købesum, at dette åbenbart heller ikke bringer Kold i ond tro. Det må således konkluderes, at Kold har krav på bilen, idet han opfylder eksstinktionsbetingelserne i KMSL § 54, stk. 1. Det er ifølge bestemmelsen uden betydning, at Kold ikke har fået bilen i sin besiddelse.

Hvad dernæst angår Asks brev af 19. april, har brevet karakter af en tilbagekaldelse af kommissionshvervet. Ifølge KMSL § 46 har Ask til enhver tid ret til at tilbagekalde hvervet. Da tilbagekaldelsen ikke er kommet frem til Back ved salget til Kold den 20. april, har tilbagekaldelsen kun virkning i forhold til Kold, hvis Kold ved aftalens indgåelse var i ond tro om Asks tilbagekaldelsesforsøg. (Dette følger af såvel almindelige fuldmagtsregler, som af princippet i både KMSL § 55 og § 54, der også kan anføres til støtte for resultatet). Spørgsmålet er altså, om Kold ved indgåelsen af aftalen den 20. april vidste eller burde vide, at Ask havde forsøgt af bringe kommissionshvervet til ophør. Dette kan uden videre besvares benægtende: Ask har alene udtalt over for Kold, »at han ville overveje at ringe til Back og aflyse det hele«. Denne udtalelse er ganske løs, og såvel baggrunden herfor – at Back ikke skulle tjene på en nabohandel – som den omstændighed, at bilen stadig står til salg hos Back mere end en uge senere, indebærer, at det ikke kan kræves af Kold, at han iværksætter nogen undersøgelse af, om hvervet er tilbagekaldt.

Konklusionen er, at Kold kan kræve Volvoen udleveret af Back.

Forholdet mellem Ask og Back

Det følger af det netop anførte, at Ask ikke kan kræve bilen tilbageleveret af Back. Spørgsmålene er herefter, om Back har noget krav på honorar, og om Ask har krav på erstatning af Back.

Asks tilbagekaldelse, jf. KMSL § 46, har ingen betydning, idet tilbagekaldelsen først kommer frem til Back den 22. april, d.v.s. efter aftalens indgåelse.

Prisafslaget har begribeligvis ingen betydning for Backs honorarkrav for så vidt angår prisnedsættelsen til 140.000 kr., der både ligger inden for de aftalte rammer og er helt forsvarlig. Lige så klart er det, at den yderligere prisnedsættelse til 135.000 kr. er en ansvarspådragende handling i forhold til Ask, der ved salget til denne pris påføres et tab på 5.000 kr.

Konklusionen er, at Back ikke kan forlange noget honorar, idet det aftalte honorarkrav på 4.000 kr. end ikke dækker Asks fulde erstatningskrav på 5.000 kr. Back skal naturligvis betale Ask de 135.000 kr., han har modtaget fra Kold, samt yderligere 1.000 kr. i erstatning for at have solgt bilen til en pris under limitum.

Litteratur (pensum): *Lennart Lynge Andersen og Palle Bo Madsen:* Aftaler og mellemmænd, 4. udgave (2001) s. 338 ff. (Alternativt 3. udgave af samme fremstilling s. 331 ff.).

Opgave 2

Tirsdag den 19. februar 2002 omkring kl. 7 skulle Asger Andersen bringe sin 6-årige søn Søren i børnehave. Tidligt samme dags morgen var der faldet en del sne, hvorfor turen foregik med Søren på kælk. Da de passerede Kaprifolievej 27, hvor husejer Bo Brandt netop havde fjernet sneen på fliserækken i den ene side af fortovet, valgte Asger at trække kælken i den anden side af fortovet, hvor der endnu lå sne. Pludselig mærkede Asger en voldsom smerte i sit højre ben. Asger faldt og mistede herved sit ellers faste greb i det tov, der var bundet fast i kælken. Kælken med Søren fortsatte på det let skrånende fortov med retning mod kantstenen og vejbanen. Asgers fald skyldtes udelukkende, at der helt uventet var sket et såkaldt træthedsbrud i hans ene ben.

I samme øjeblik kom Dorte Dahl cyklende på vejen. Da hun så kælken med Søren glide mod vejbanen og samtidig hørte Asgers advarende råb, trak hun – uden at se sig tilbage – ud på kørebanen og undgik herved en påkørsel af kælken og Søren. Ved denne pludselige manøvre væltede Dorte, og hendes skindbukser til en værdi af 3.000 kr. blev herved ødelagt. Skaden på bukserne var bortset fra en selvrisiko på 1.000 kr. dækket af Dortes forsikring i forsikringsselskabet Ifa.

Lige bag Dorte kørte hendes mand Eigil Ejlersen i sin gamle Ford Escort. Det lykkedes Eigil at styre uden om såvel Søren som Dorte, men ved denne manøvre kom bilen i skred og endte på det modsatte fortov, hvor Eigil stødte ind i hunden Hubert, som blev luftet af sin ejer Holger Holgersen. Hubert, der var 5.000 kr. værd, døde som følge af påkørslen. Holger blev væltet omkuld og knækkede 2 fortænder. Tandskaden, som beløb sig til 20.000 kr., var dækket af Holgers ulykkesforsikring i forsikringsselskabet Fuldsikring. Holger havde i samme forsikringsselskab tegnet lovpligtig ansvarsforsikring for hunden Hubert.

Ford Escort-bilen blev ved sammenstødet med Hubert og Holger påført en skade, som beløb sig til 10.000 kr. Ford Escort-bilen var ansvarsforsikret i forsikringsselskabet Totalsikring med en selvrisiko på 2.500 kr.

Hvorledes er den erstatnings- og forsikringsretlige stilling?

Løsningseksempel til opgave 2

1. Skaden på cyklisten Dorte Dahls bukser.
Skaden beløber sig til 3.000 kr., og heraf dækkes 2.000 kr. umiddelbart af forsikringsselskabet Ifa.

Spørgsmålet er, om nogen er erstatningsansvarlig for skaden. Dortes afværgehandling foretages i Sørens interesse. Selv om Søren (og Asger) således har udløst afværgehandlingen (Lærebogen s. 45), er Søren ikke erstatningsansvarlig, eftersom han ikke har handlet culpøst. Efter det oplyste (et uventet træthedsbrud) har Asger heller ikke handlet culpøst. Ifølge opgavens oplysninger har Bo ryddet en passage på sit fortov og har derfor heller ikke handlet culpøst (Lærebogen s. 59).

Konklusionen er herefter, at der ikke er en ansvarlig skadevolder, hvorfor Dorte selv må bære tabet på 1.000 kr. svarende til selvrisikobeløbet, og at Ifa ikke kan gøre et regreskrav gældende efter EAL § 22, stk. 1 (Lærebogen s. 336).

2. Skaden på hunden Hubert.
Jf. ovenfor pkt. 1 har hverken Søren, Asger eller Bo handlet culpøst.

Efter det oplyste foretager Dorte et sving ud mod kørebanen uden at se sig tilbage. Isoleret betragtet må en sådan handling karakteriseres som værende culpøs. Det nødretsagtige formål øver imidlertid indflydelse på bedømmelsen af, om Dorte i den konkrete situation har handlet culpøst (Lærebogen s. 45). Under hensyntagen til formålet med handlingen kan det ikke antages, at Dorte har handlet culpøst.

Eigil er som ejer (og fører) af Ford Escort-bilen ansvarlig på objektivt grundlag, jf. FL § 101, stk. 1, og § 104, stk. 1 (Lærebogen s. 192 ff. og s. 198 f.), og ifølge afgørelsen U 1998.1727 V kan der ikke indfortolkes et »nødretsforbehold« i FL § 101 (Lærebogen s. 46 og s. 187). Holger kan rette sit erstatningskrav direkte mod bilens lovpligtige ansvarsforsikring i Totalsikring, jf. FL § 108, stk. 1, og forsikringsselskabet må efterfølgende afkræve Eigil 2.500 kr. svarende til selvrisikoen på ansvarsforsikringen.

3. Skaden på Holger.
Holgers tandskade (20.000 kr.) dækkes umiddelbart af ulykkesforsikringen i forsikringsselskabet Fuldsikring.

Eigil er som ejer (og fører) af Ford Escort-bilen ansvarlig på objektivt grundlag, jf. FL § 101, stk. 1, og § 104, stk. 1 (Lærebogen s. 192 ff. og s. 198 f.), men Holger har ikke lidt et tab, eftersom der i opgørelsen af erstatningskravet for tandskaden, der er en helbredelsesudgift, jf. EAL § 1 (Lærebogen s. 218 f. og s. 242 med note 58), skal ske fradrag for de ydelser, som Holger oppebærer som følge af skaden, og som anvendes til afholdelse af helbredelsesudgiften (tandskaden) (jf. Lærebogen s. 220). Forsikringsselskabet Fuldsikring har ikke regres mod bilens lovpligtige ansvarsforsikring i forsikringsselskabet Totalsikring, jf. EAL § 22, stk. 2 (Lærebogen s. 336 f.).

Konklusionen er, at Holgers tab placeres hos hans eget ulykkesforsikringsselskab Fuldsikring, og at Eigil ikke kan mødes med et krav fra Holger, der ellers ville opnå en berigelse (Lærebogen s. 337).

4. Skaden på Ford Escort-bilen.
Eigil har ifølge opgaven ingen kaskoforsikring.

Jf. ovenfor pkt. 1 og 2 har hverken Søren, Asger, Bo eller Dorte handlet culpøst.

Skaden på Ford Escort-bilen er ikke forvoldt af hunden, hvorfor Holger ikke er objektivt ansvarlig for skaden, jf. HL § 8 (Lærebogen s. 175 f.). Holger er heller ikke erstatningsansvarlig på andet grundlag, eftersom han ikke har handlet culpøst.

Konklusionen er således, at Eigil selv må bære tabet for skaden på bilen.

Litteratur (pensum): *Bo von Eyben og Hans Henrik Vagner*: Lærebog i erstatningsret, 4. udg. (1999).

Opgave 3

I december 2001 indgik Mejeriet Økologien i Vojens og den københavnske handelseksportør Knud Kirk følgende aftale:

> »Knud Kirk køber af Økologien i alt 130.000 stk. »standard« camembertoste til løbende levering, ligelig fordelt over 13 uger. Pris 7 kr. pr. stk. Ostene skal være pakket i Økologiens egen emballage og være klar på Økologiens centrallager, hver tirsdag senest kl. 12 – første gang i uge 14, tirsdag den 2. april 2002.
> Knud Kirk køber af Økologien 10.000 pakker à 250 gram nypakket smør à 10 kr. Leverancen sendes med skib fra Århus Havn. Leveringsbetingelse: cf-Oslo Havn. Leveringstidspunkt: 8. april 2002«.

Økologien, der havde en fortjeneste på 2 kr. pr. ost, havde valgt at producere de første 20.000 oste på én gang. Tirsdag den 2. april 2002 om morgenen stod leverancerne til de to første uger afmærkede med Knud Kirks navn og ugenumre på to paller, hver med 10.000 oste. Sidst på eftermiddagen samme dag konstaterede Økologiens salgschef Søren Sivertsen, at Knud Kirk ikke havde afhentet nogen af varerne. Han ringede omgående til Knud Kirk og oplyste ham om, at bestillingerne til uge 14 og 15 stod klar til afhentning på Økologiens centrallager. Knud Kirk oplyste, at hans chauffør var syg, men at varerne ville blive hentet som aftalt.

Først fredag den 5. april om morgenen lykkedes det Knud Kirk at få sendt en vogn forbi Økologiens centrallager. Chaufføren fik at vide, at alle ostene på centrallageret var blevet ødelagt som følge af en omfattende vandskade. Sivertsen underrettede senere samme dag Knud Kirk om vandskaden, der skyldtes et knækket vandrør opstået i forbindelse med nogle ukendte unges hærværk på centrallageret torsdag nat. Sivertsen tilføjede, at man ikke kunne klare nogen leveringer før tirsdag i uge 16. Knud Kirk hævede straks aftalen om køb af oste hos Økologien og krævede erstatning, hvorefter han foretog dækningskøb til markedsprisen på 8 kr. pr. ost hos mejeriet Arla, der var i stand til at præstere 13 leverancer, hver af 10.000 stk. camembertoste. Sivertsen protesterede mod ophævelsen og krævede erstatning for den fortjeneste, som Økologien havde mistet som følge af den af Knud Kirk foretagne ophævelse af handelen vedrørende de 130.000 stk. camembertoste.

Økologien fragtede selv smørleverancen til havnen i Århus. Efter at varerne var blevet lastet ombord på Oslo-båden om morgenen den 8. april, sendte Sivertsen en telefax til Knud Kirk med

følgende indhold:

> »Vi har i dag, d. 8. april, lastet følgende på Oslo-båden: Ét stk. 10 fods container mærket »XYZ 123« indeholdende 10.000 pakker smør à 250 gram, datomærket den 01.12.01 – faktura og transportdokumenter følger. Hilsen Sivertsen«.

Båden sejlede planmæssigt fra Århus. Et voldsomt uvejr tvang dog båden til at ligge underdrejet ud for Frederikshavn i næsten ét døgn, hvorfor den først ankom til Oslo omkring kl. 18 den 9. april. Under den efterfølgende losning tabte kranføreren ved et uheld containeren med smørret i vandet. Hele indholdet blev som følge heraf ødelagt.

Da Knud Kirk samme dag hørte om det skete, kontaktede han straks Sivertsen og hævede købet og krævede erstatning, hvorefter han foretog dækningskøb af 10.000 pakker smør til markedsprisen på 11 kr. pr. pakke. Sivertsen bestred, at Knud Kirk kunne hæve og afviste ethvert erstatningskrav.

Hvorledes er retsstillingen mellem Økologien og Knud Kirk?

Løsningseksempel til opgave 3

1. Osteleverancerne

Der er tale om handelskøb, jf. KBL § 4, der har karakter af genuskøb, jf. KBL § 3. Se Lærebogen s. 37 og s. 40.

Det grundlæggende spørgsmål er, om Økologien eller Kirk bærer risikoen for ostenes hændelige undergang. Da parterne ikke har truffet særlig aftale om forsendelse af det købte, foreligger der et afhentningskøb (d.v.s. at leveringsstedet er Økologiens forretningsadresse), jf. KBL § 9, stk. 1, 2. pkt. og Lærebogen s. 46.

1.1. Pallen til uge 14

Da Kirk vil afhente ugens leverance, er den allerede gået til grunde, og risikoen er derfor som udgangspunkt Økologiens, jf. KBL § 17, stk. 1, og Lærebogen s. 67.

Uanset at det principielt er Kirks forhold, der er årsag til, at leveringen ikke er sket tidligere (syg chauffør), og at genusvarerne er udskilt, er Kirk ikke i fordringshavermora og derfor heller ikke omfattet af KBL § 37, da det aftalte spillerum med hensyn til leveringstiden (»uge 14«) må anses for givet af hensyn til ham, jf. Lærebogen s. 72.

Parterne har aftalt, at der skal ske koncentration »hver tirsdag senest kl. 12«. Økologien har derfor både ret og pligt til at udskille og afmærke leverancen til uge 14 som sket, og da der yderligere er givet underretning til Kirk om koncentrationen, ændrer leverancen karakter til en speciesforpligtelse, jf. Lærebogen s. 39. Da varerne endvidere holdes rede, og tiden er inde, da de ifølge aftalen *kan* hentes, er risikoen gået over til Kirk på tidspunktet for varernes hændelige undergang, jf. KBL § 17, stk. 2, og Lærebogen s. 69 ff.

Da Kirk bærer risikoen for leverancen til uge 14, må han betale for de 10.000 camembertoste, han ikke har modtaget – i alt 70.000 kr.

1.2. Pallen til uge 15

Økologiens udskillelse af leverancen til uge 15 er en ensidig disposition foretaget af Økologien uden nogen hjemmel i aftalen. Der er således fortsat tale om en genusforpligtelse. Økologien oplyser, at levering tidligst kan finde sted i uge 16, hvorfor der foreligger anteciperet forsinkelse. Kirk hæver berettiget, jf. KBL § 21, stk. 1, jf. stk. 3, jf. § 22, 2. pkt., og Lærebogen s. 91.

Økologien er erstatningspligtig over for Kirk, jf. KBL § 24. Kirk foretager inden for rimelig tid forsvarligt dækningskøb hos Arla og er derfor berettiget til erstatning for prisdifferencen mellem den ved dækningskøbet opnåede pris og den med Økologien aftalte pris, i alt 10.000 kr., jf. KBL § 25, 2. pkt., og Lærebogen s. 108.

1.3. De resterende successive leverancer

Økologien oplyser selv, at man kan levere den følgende uge, og hændelsen (det knækkede vandrør) giver ikke belæg for at ophæve aftalen for senere leverancers vedkommende som følge af anteciperet misligholdelse, jf. KBL § 22, 2. pkt., og Lærebogen s. 92. Kirks afvisning af at modtage de resterende leverancer er derfor uberettiget, og Økologien kan kræve erstatning for sin mistede fortjeneste i forbindelse med de resterende 11 leverancer – i alt 220.000 kr., jf. Lærebogen s. 180.

2. Smørleverancen

Der er tale om handelskøb, jf. KBL § 4, der har karakter af genuskøb, jf. KBL § 3. Se Lærebogen s. 37 og s. 40.

Det indledende spørgsmål er, om Kirk eller Økologien bærer risikoen for varens undergang. Der er aftalt leveringsklausulen »cf-Oslo Havn«, men leveringen finder sted, idet varerne passerer skibssiden i Århus, jf. KBL § 63, stk. 2, jf. § 10, og Lærebogen s. 48 ff. Kirk bærer derfor som udgangspunkt risikoen for smørret, jf. KBL § 17, stk. 1. Kirk kan dog eventuelt frigøre sig fra risikoen, da varens undergang skyldes en hændelig begivenhed, jf. KBL § 58 og Lærebogen s. 71. Det forudsætter dog, at Kirk efter de almindelige regler om misligholdelse har hæveadgang, jf. nedenfor om forsinkelse og mangler.

2.1. Forsinkelse

Økologien har leveret rettidigt, idet smørret passerer skibssiden i Århus den 8. april som aftalt. Der foreligger således ikke forsinkelse på grund af uvejret. Se ovenfor under pkt. 2.

2.2. Mangler

Kirk har i aftalen betinget sig, at smørret skal være »nypakket«. Af Sivertsens telefax fremgår det, at smørret er datomærket »01.12.01« og derfor over fire måneder gammelt ved leveringen, som er det afgørende tidspunkt for vurderingen af, om smørret lider af en mangel, jf. KBL § 44 og Lærebogen s. 124. Der er således tale om en væsentlig og dermed hævebegrundende mangel, jf. KBL § 43, stk. 1, og Lærebogen s. 116. Kirk reklamerer rettidigt den 9. april, jf. KBL § 52, stk. 1, og Lærebogen s. 143.

2.3. Konklusion

Konklusionen bliver, at Kirk har frigjort sig fra risikoen for smørrets hændelige undergang, da han berettiget ophæver aftalen, jf. KBL § 58, jf. § 43, stk. 1.

Kirk har krav på skadeserstatning, jf. KBL § 43, stk. 3, og kan derfor kræve erstatning for prisdifferencen mellem den ved dækningskøbet opnåede pris og den med Økologien aftalte pris – i alt 10.000 kr., jf. KBL § 45, jf. § 25 og Lærebogen s. 136 f.

Litteratur (pensum): *Nils Elmelund m.fl.*: Lærebog i dansk og international køberet, 2. udgave (1996).